

for så vidt angår spørgsmålet om ventetiden på behandlingshjem, henholde mig til socialministerens besvarelse af spørgsmål S 2630.

Hvad angår spørgsmålet om behovet for en stærkere koordinering mellem sundhedsmyndighederne og de sociale myndigheder, vil jeg tilføje, at jeg er meget opmærksom på behovet for at skabe bedre sammenhæng og koordinering i tilbuddene til sindslidende på tværs af social- og sundhedssektoren. I den forbindelse skal jeg nævne, at ministeriet bl.a. i samarbejde med Socialministeriet udarbejdede to udvalgsrapporter om »Bedre samspil mellem tilbuddene i psykiatrien og socialpsykiatrien« og »Udredning af tilbuddene til psykisk svage børn og unge i undervisnings- og socialektoren og samspillet med sundhedssektorens tilbud« (maj 2001). I disse rapporter er opstillet en række anbefalinger til en bedre sammenhæng i indsatsen for sindslidende også på børne- og ungeområdet i amter og kommuner.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i forbindelse med statusrapporten om tilbuddene til sindslidende for 2001 i samarbejde med Socialministeriet gjort status over, hvorledes amter og kommuner har fulgt op på rapporternes forslag bl.a. om at forbedre samarbejde og koordinering på tværs af sundheds- og socialektoren også i forhold til indsatsen for psykisk svage børn og unge.

Endelig har Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Socialministeriet taget initiativ til, at der sammen med relevante parter på området udarbejdes et *fælles værdigrundlag* for den samlede offentlige indsats for sindslidende med det mål at understøtte udviklingen af gode sammenhængende forløb for den enkelte sindslidende.

Formålet med et fælles værdigrundlag er at fremme forståelsen mellem medarbejderne i psykiatrien i sundhedsvæsenet og medarbejderne i socialpsykiatrien, så de samlet yder en indsats, der af mennesker med en sindslidelse og de pårørende opleves som en helhed.

Målet er, at der efter en bred offentlig debat, kan udarbejdes et endeligt bud på et fælles værdigrundlag med bred opbakning, der kan inspirere amter, kommuner og det faglige personale i den fortsatte planlægning og udvikling af indsatsen på både voksen- og børneområdet.

Spm. nr. S 2805

Til beskæftigelsesministeren (7/4 03) af:

Colette L. Brix (DF):

»Vil ministeren med baggrund i, dels den undersøgelse DI har offentliggjort i Erhvervspolitisk Indsigt, der under overskriften »Kommunalt misbrug på dagpengeområdet« dokumenterer et stort misbrug af den kommunale regresadgang, samt at kommunernes regressager mod virksomhederne er steget fra 32 mio. kr. i 1998 til cirka 125 mio. kr. i 2001, og dels den seneste sag beskrevet i Erhvervsbladet, hvorefter virksomheden Junckers er blevet stillet over for et regreskrav på kr. 286.770, tage initiativ til en fjernelse af § 39, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom og fødsel, således at kommuner fremover skal følge de almindelige erstatningsregler, såfremt de ønsker dagpengeudbetalinger erstattet af en arbejdsgiver?«

Begrundelse

Spørgeren henviser såvel til Erhvervspolitisk Indsigt Nyhedsbrev fra DI nr. 5 af 5. marts 2003 som til Erhvervsbladet af 25. marts 2003, hvoraf der for det første er beskrevet en række helt vilkårlige og meget problematiske metoder, efter hvilke kommunerne forfølger de særlige regressager, og for det andet, at antallet af kommunale regressager mod virksomheder er steget fra 32 mio. kr. i 1998 til cirka 125 mio. kr. i 2001.

Det fremgår endvidere af Erhvervsbladets dækning af spørgsmålet, at Køge Kommune har sat en tidligere ansat hos Junckers Industri på sygedagpenge i en treårig periode uden at henvende sig til virksomheden, hvor kvinden kom til skade i 1999. Kommunen gør nu et krav på 286.770 kroner gældende over for den pågældende virksomhed.

Det fremgår af artiklen, at Dansk Industri er af den opfattelse, at kommunerne overtræder en række spilleregler i forbindelse med klarlægningen af sagsforløbet, bl.a. sender kommunerne undertiden et girokort ud uden på nogen måde at løfte byrden mod virksomheden, ligesom visse kommuner kontakter den sygemeldte ansatte, for at vedkommende skal vidne mod virksomheden. Spørgeren føler, at der er behov for hurtigst muligt at fjerne §39, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom og fødsel, således at kommunen må følge de almindelige erstatningsregler, og ikke uden en domstolsafgørelse,